

Ve čtvrtek ráno jsem vyrazil s klukem podívat se na výstavu děl Leonarda da Vinci, která se přesunula z Brna do Prahy do paláce Rapid a měla končit. Autobus nás dovezl na Rozptyly a odtud jsme krtkem dojeli na Václavák. V Opletalce jsme si zašli do bufáče na kuře a sekačku a pak jsme zalezli do Neoluxoru podívat se na nové knížky. Vyšel nový Brisingr, pokračování Eragona. Za skoro 500,-kč a na recyklovaném papíru nevalné kvality. Nějaký mladík seděl na zemi před pultem a knihu si četl. V odborných knihách jsem se podíval po knihách ve slevě, včetně těch, co jsem si v Pressu objednal a které mi nepřišly z důvodu vyprodání. Nekoupil jsem si je a dobře jsem udělal. Přišly mi druhým balíkem v pátek. Nakonec jsem klukovi koupil od Stephena Hawkinga Stručnou historii času. Bylo poledne, takže byl nejvyšší čas dojít na výstavu. Vešel jsem dovnitř, u šatny jsem se pokusil zaplatit vstupné, ale byl jsem nasměrován k pokladně. Zaplatil jsem něco přes pětset. Chtěl jsem si nechat věci v šatně, ale byl jsem ochrankou upozorněn, že je uvnitř chladno, tak ať si kabáty necháme. V první místnosti byla zobrazena chronologie Leonardova života a v dalších stály jeho dřevěné modely. Těšil jsem se, že si s nějakými budu moci zablbnout, jelikož jsem byl poučen známými, co na výstavě už byli, že je toho tu dost na hraní. Ale na nic se nesmělo sahnout.

Stály tu i tři počítače, na nichž běžely simulace Leonardových vynálezů. Dva byly obsazené a až na posledním jsme se s klukem mohli realizovat. V posledních místnostech byly i modely se kterými se dalo blbnout. Závěr patřil známým Leonardovým obrazům. Když jsme vycházeli ven, bylo mi docela chladno. Dojem z výstavy byl rozporuplný. Asi bych na ni po druhé nešel. Ještě jsme se šli podívat na výstavu Zlato Inků na Pražský hrad. Já jsem už na ní byl, takže si ji prohlédl jen kluk. Počkal jsem na něj v bufetu, kde jsem si chtěl dát pivo, ale stálo 80,-Kč. A navíc Krušovice. Vzal jsem si cappuccino za 65,- Kč. Vydržel jsem u něj a knížky hodinu a půl než kluk prošel výstavu. Myslel jsem, že si ještě dojdeme na jídlo, ale kámoši, u kterých jsem měl zajištěný odvoz, volali, že už můžeme jet domů. Narychlo jsme si dali ve stánku před OBI kuře a frčeli na Pelhřimov.